

ΣΤΡΟΦΗ

Τόνε, πού κάποια Θέαινα, σ' ἔχει γεννήσει, ώραία!
περήφανο, εὐγενή,
σὲ θέλω σὰ τραγούδια μου τώρα νὰ ρθεῖς τὰ νέα,
σὰν ἄνεμος σὲ δρύ.

Γιατὶ σημάδι ἀλάθευτο τρανότερο κανένα,
ὦ Τόνε φτερωτέ,
τῆς ὑψηλῆς καὶ διαλεχτῆς τῆς ποίησης, ἀπὸ σένα
δὲ γνώρισα ποτέ.

Καὶ κάνε στὴν αἰολικὴ τὴ λύρα, (ὅπως στὴν ἄλλη
πὸ ἔχω τιμήσει ἐγώ,)
νὰ τραγουδήσει ἡ λύπη μου, ἐσένα ἔχοντας πάλι
σοφὸ τῆς ὁδηγό.

Κι ἂν στῶν Μουσῶν τὸ ἀγώνισμα, Τρίποδα νὰ κερδίσω
χρυσόν, μοῦ εἶναι γραφτό,
σὰν τοὺς ἀρχαίους ἕμνωδούς, θενᾶρθω νὰν τὸν στήσω
στὸν ἄσπρο σου βωμό.

Καλλιθέα.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ